

torek, 20. oktober 2020

P9_TA(2020)0273

Akt o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo na spletu**Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 20. oktobra 2020 s priporočili Komisiji o aktu o digitalnih storitvah: prilagoditev pravil poslovnega in civilnega prava za poslovne subjekte, ki poslujejo na spletu (2020/2019(INL))**

(2021/C 404/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Splošna uredba o varstvu podatkov),
- ob upoštevanju Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2018 o vzpostavitvi programa za digitalno Evropo za obdobje 2021–2027 (COM(2018)0434),
- ob upoštevanju Priporočila Komisije (EU) 2018/334 z dne 1. marca 2018 o ukrepih za učinkovito preprečevanje nezakonitih spletnih vsebin ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽⁷⁾ in Konvencije o priznavanju in izvrševanju tujih arbitražnih odločb, podpisane 10. junija 1958 v New Yorku,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. oktobra 2018 o tehnologijah distribuirane knjige transakcij in blokovne verige: vzpostavljanje zaupanja z opuščanjem posrednikov ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 19. februarja 2020 o evropski strategiji za podatke (COM(2020)0066),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 19. februarja 2020 o oblikovanju digitalne prihodnosti Evrope (COM(2020)0067),

⁽¹⁾ UL L 186, 11.7.2019, str. 57.⁽²⁾ UL L 130, 17.5.2019, str. 92.⁽³⁾ UL L 119, 4.5.2016, str. 1.⁽⁴⁾ UL L 95, 15.4.2010, str. 1.⁽⁵⁾ UL L 136, 24.5.2008, str. 3.⁽⁶⁾ UL L 63, 6.3.2018, str. 50.⁽⁷⁾ UL L 339, 21.12.2007, str. 3.⁽⁸⁾ UL C 11, 13.1.2020, str. 7.

torek, 20. oktober 2020

- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 25. maja 2016 o spletnih platformah in enotnem digitalnem trgu: priložnosti in izzivi za Evropo (COM(2016)0288),
 - ob upoštevanju študije o oceni evropske dodane vrednosti, ki jo je pripravila služba Evropskega parlamenta za raziskave, z naslovom Akt o digitalnih storitvah: ocena evropske dodane vrednosti ⁽⁹⁾,
 - ob upoštevanju členov 47 in 54 Poslovnika,
 - ob upoštevanju mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za kulturo in izobraževanje,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A9-0177/2020),
- A. ker so digitalne storitve temelj gospodarstva Unije in preživetja številnih njenih državljanov, zato je treba to področje urediti tako, da se bodo zagotavljale temeljne in druge pravice državljanov, obenem pa se bodo podpirali razvoj in gospodarski napredek ter digitalno okolje in spodbujalo zaupanje na spletu, pri čemer je treba upoštevati interese uporabnikov in vseh udeležencev na trgu, tudi malih in srednjih ter zagonskih podjetij;
- B. ker so bila pred kratkim z Direktivo (EU) 2018/1808 in Direktivo (EU) 2019/790 sicer posodobljena nekatera pravila, ki se nanašajo na ponudnike storitev objave in izmenjave vsebin na spletu, še vedno pa na ravni Unije ali nacionalni ravni niso bili dovolj dobro obravnavani številni pomembni vidiki civilnega in gospodarskega prava, in ker je to vprašanje postalo še toliko bolj pomembno zaradi hitrega in vse hitrejšega razvoja na področju digitalnih storitev v zadnjih desetletjih, zlasti zaradi pojava novih poslovnih modelov, tehnologij in družbenih razmer; ker je treba torej celovito posodobiti bistvene določbe civilnega in gospodarskega prava, ki se uporabljajo za spletne poslovne subjekte;
- C. ker imajo nekatera podjetja, ki ponujajo digitalne storitve, zaradi močnih na podatkih temelječih mrežnih učinkov, pomembno tržno moč, zaradi česar lahko svojo poslovno prakso vsiljujejo uporabnikom, drugi akterji, zlasti zagonska ter mala in srednja podjetja, pa jim vedno težje konkurirajo, poleg tega je novim podjetjem vse težje vstopiti na ta trg;
- D. ker zgolj z naknadnim izvrševanjem konkurenčnega prava ni mogoče učinkovito obravnavati vpliva tržne moči nekaterih spletnih platform, med drugim na lojalno konkurenco na enotnem digitalnem trgu;
- E. ker so se platforme za gostovanje vsebin iz platform, ki so vsebino zgolj prikazovale, razvile v izpopolnjene organe in akterje na trgu, kar zlasti velja za družbena omrežja, ki pridobivajo in izkoriščajo podatke o uporabi; ker uporabniki glede uporabe teh platform in glede tega, kako platforme uporabljajo podatke uporabnikov, upravičeno pričakujejo poštene pogoje, kar zadeva dostop, preglednost, določanje cen in reševanje sporov; ker lahko preglednost zelo pripomore k večjemu zaupanju v digitalne storitve;
- F. ker lahko platforme za gostovanje vsebin določijo, katera vsebina se prikaže uporabnikom, s čimer tako močno vplivajo na način pridobivanja in sporočanja informacij, da so dejansko postale javni prostori v digitalnem okolju; ker je treba javne prostore upravljati tako, da se ščitijo interesi javnosti ter spoštujejo temeljne pravice in pravice uporabnikov na podlagi civilnega prava, zlasti pravice do svobodnega izražanja in obveščanja;
- G. ker spoštovanje prava v digitalnem svetu poleg učinkovitega uveljavljanja temeljnih pravic, zlasti svobode izražanja in obveščanja, pravic do zasebnosti, varnosti in zaščite, nediskriminacije, spoštovanja pravice do lastnine in pravic intelektualne lastnine, vključuje tudi dostop do pravnega varstva ter dolžno pravno postopanje; ker prenašanje odločitev v zvezi z zakonitostjo vsebin ali pooblastil za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj na zasebna podjetja spodkopava preglednost in dolžno postopanje, kar vodi v razdrobljen pristop; ker zato potrebujemo skrajšani pravni postopek z ustreznimi jamstvi, da bodo obstajala učinkovita pravna sredstva;

⁽⁹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/654180/EPRS_STU\(2020\)654180_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/654180/EPRS_STU(2020)654180_EN.pdf)

torek, 20. oktober 2020

- H. ker avtomatizirana orodja trenutno ne morejo zanesljivo razlikovati med nezakonito in zakonito vsebino v danem kontekstu, zato so lahko pravni pomisleki v zvezi mehanizmi samodejnega detektiranja in odstranitve vsebine upravičeni, zlasti kar zadeva morebitno omejevanje svobode izražanja in obveščanja iz člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah; ker bi se zato morali avtomatizirani mehanizmi uporabljati sorazmerno in le v utemeljenih primerih ter v skladu s preglednimi postopki;
- I. ker člen 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah varuje tudi svobodo in pluralnost medijev, ki so za doseganje občinstva vse bolj odvisni od spletnih platform;
- J. ker večina Evropejcev vsakodnevno koristi digitalne storitve, za katere se uporablja vse širši sklop pravil v Uniji, kar povzroča precejšnjo razdrobljenost trga in posledično pravno negotovost za evropske uporabnike in storitve, ki se zagotavljajo čezmejno; ker sistemi civilnega prava, ki urejajo prakse platform za gostovanje vsebin pri moderiranju vsebin, temeljijo na nekaterih sektorskih predpisih na ravni Unije in nacionalni ravni z zelo različnimi obveznostmi in mehanizmi izvrševanja različnih sistemov civilnega prava; ker je to privedlo do razdrobljenega sklopa predpisov za enotni digitalni trg, na kar se je treba odzvati na ravni Unije;
- K. ker nekatere platforme za gostovanje vsebin, da bi lahko učinkoviteje ciljno oglaševale in tako povečale svoje dobiček, s sedanjim poslovnim modelom promovirajo vsebine, ki bodo verjetno pritegnile pozornost uporabnikov in zato ustvarjale več podatkov za profiliranje; ker profiliranje skupaj s ciljnim oglaševanjem lahko privede k izpostavljanju vsebin, ki izvajajo čustva, kar pogosto spodbuja in olajšuje senzacionalizem pri novicah in priporočilnih sistemih in lahko privede do manipulacije uporabnikov;
- L. ker je za kontekstualno oglaševanje potrebnih manj uporabniških podatkov kot za ciljno vedenjsko oglaševanje in zato manj vdira v zasebnost;
- M. ker o izbiri algoritemske logike, na kateri temeljijo priporočilni sistemi, storitve primerjave, urejanje vsebin ali prikazovanje oglasov, odločajo platforme za gostovanje vsebin, možnost javnega nadzora pa je majhna, kar vzbuja pomisleke glede odgovornosti in preglednosti;
- N. ker platforme za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo uporabnikom omogočajo, da svoje profile uporabljajo za prijavo na spletne strani tretjih oseb, s tem pa tem omogočajo spremljanje njihovih dejavnosti tudi zunaj okolja svoje platforme, kar je konkurenčna prednost pri dostopu do podatkov za algoritme za urejanje vsebine;
- O. ker se tako imenovane pametne pogodbe, ki temeljijo na tehnologijah razpršene evidence, vključno z blokvnimi verigami, ki omogočajo decentralizirano in v celoti sledljivo vodenje evidence in samoizvršitev, uporabljajo na številnih področjih brez ustreznega pravnega okvira; ker je zakonitost teh pogodb in njihova izvršljivost v čezmejnih primerih negotova;
- P. ker je med pogoji uporabe platform, o katerih se ni mogoče pogajati, pogosto navedeno pravo, ki se uporablja, in pristojna sodišča zunaj Unije, kar lahko ovira dostop do pravnega varstva; ker Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽¹⁰⁾ določa pravila o pristojnosti; ker je v Splošni uredbi o varstvu podatkov pojasnjena pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da neposredno zoper upravljavca ali obdelovalca sproži zasebni postopek za uveljavljanje svojih pravic, ne glede na to, ali se podatki obdelujejo v Uniji in ali ima upravljavec sedež v Uniji; ker člen 79 Splošne uredbe o varstvu podatkov določa, da so za te postopke pristojna sodišča države članice, v kateri ima upravljavec ali obdelovalec sedež in da so alternativno zanje pristojna tudi sodišča države članice, v kateri ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, svoje običajno prebivališče;

⁽¹⁰⁾ UL L 351, 20.12.2012, str. 1.

torek, 20. oktober 2020

- Q. ker je dostop do podatkov, ki niso osebni podatki, in njihovo rudarjenje pomemben dejavnik rasti digitalnega gospodarstva; ker lahko imajo primerni pravni standardi in varstvo podatkov pri interoperabilnosti podatkov z odpravo učinkov vezave pomembno vlogo pri zagotavljanju poštenih tržnih pogojev;
- R. ker je treba oceniti možnost, da bi evropskemu subjektu podelili nalogo, da zagotovi usklajeno izvajanje akta o digitalnih storitvah v vsej Uniji, pomaga pri usklajevanju na nacionalni ravni ter obravnava nove priložnosti in izzive, zlasti čezmejne, ki se pojavijo v okviru stalnega tehnološkega razvoja;

Akt o digitalnih storitvah

1. zahteva, da Komisija nemudoma predloži niz zakonodajnih predlogov za akt o digitalnih storitvah s širokim materialnim, osebnim in ozemelskim področjem uporabe, v katerih bodo opredeljeni ključni koncepti in ki bodo vključevala priporočila, kot je določeno v prilogi k tej resoluciji; meni, da bi moral biti brez poseganja v podrobne vidike prihodnjih zakonodajnih predlogov pravna podlaga člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
2. predlaga, naj akt o digitalnih storitvah vključuje uredbo, ki vzpostavlja pogodbene pravice v zvezi z upravljanjem vsebine, določa pregledne, poštene, zavezujoče in enotne standarde in postopke za moderiranje vsebine ter zagotavlja dostopna in neodvisna pravna sredstva; poudarja, da bi morali zakonodajni predlogi temeljiti na dokazih in biti namenjeni odpravi in preprečevanju morebitnih novih neupravičenih ovir pri zagotavljanju digitalnih storitev spletnih platform, obenem pa bi morali povečati varstvo potrošnikov in državljanov; meni, da bi morali biti ti predlogi namenjeni doseganju trajnostne in pametne rasti, obravnavati tehnološke izzive in zagotavljati, da bo enotni digitalni trg pošten in varen za vse;
3. poleg tega predlaga, naj se predlagani ukrepi za moderiranje vsebin uporabljajo le za nezakonite vsebine, ne pa za vsebine, ki so zgolj škodljive; zato predlaga, naj se v uredbo vključijo univerzalna merila za določitev tržne moči platform, da bo mogoče jasno opredeliti, kaj je platforma s pomembno tržno močjo, in s tem določiti, ali je mogoče posamezno platformo za gostovanje vsebin, ki nima pomembne tržne moči, izvzeti iz nekaterih določb; poudarja, da bi moral biti okvir, uveden z aktom o digitalnih storitvah, obvladljiv za male poslovne subjekte ter mala in srednja ter zagonska podjetja;
4. predlaga, naj se z aktom o digitalnih storitvah uvede obveznost za ponudnike digitalnih storitev s sedežem zunaj Unije, da imenujejo pravnega zastopnika za interese uporabnikov v Uniji, na katerega bi bilo mogoče naslavljati zahteve, da se denimo omogoči povračilo škode potrošnikom v primeru lažnih ali zavajajočih oglasov, in da kontaktne podatke tega zastopnika v vidni in dostopni obliki objavijo na svojem spletnem mestu;

Pravice v zvezi z moderiranjem vsebine

5. poudarja, da morajo biti za izvrševanje prava še vedno pristojni javni organi; meni, da mora končno odločitev o zakonitosti uporabniško ustvarjene vsebine sprejeti neodvisno sodstvo in ne zasebni poslovni subjekt;
6. vztraja, da mora uredba prepovedovati prakse moderiranja vsebin, ki so diskriminacijske ali vključujejo izkoriščanje in izključevanje, zlasti najranljivejših, ter mora biti skladna s temeljnimi pravicami in svoboščinami uporabnikov, zlasti s svobodo izražanja;
7. poudarja, da je treba potrošnike bolje zaščititi in jim zagotoviti zanesljive in pregledne informacije o primerih nepravilnosti, kot so zavajajoče trditve in goljufije;
8. priporoča, naj uporabo te uredbe pozorno spremlja evropski subjekt, ki bo skrbel za to, da bodo platforme za gostovanje vsebin ravnale v skladu z določbami uredbe, in sicer s spremljanjem skladnosti s standardi, določenimi za upravljanje vsebin na podlagi poročil o preglednosti, in s spremljanjem algoritmov, ki jih platforme uporabljajo za

torek, 20. oktober 2020

upravljanje vsebin; poziva Komisijo, naj oceni možnosti, da za izvajanje teh nalog imenuje obstoječo ali novo evropsko agencijo ali organ oziroma da sama usklajuje mrežo nacionalnih organov za izvajanje teh nalog (v nadaljnjem besedilu: evropski subjekt);

9. predlaga, naj platforme za gostovanje vsebin evropskemu subjektu redno pošiljajo celovita poročila o preglednosti, ki bodo temeljila na usklajeni metodologiji in bodo ocenjena na podlagi relevantnih kazalnikov uspešnosti, vključno s politikami glede vsebin in skladnostjo njihovih pogojev uporabe z določbami akta o digitalnih storitvah; predlaga, naj platforme ta poročila in svoje politike upravljanja vsebin na enostaven in dostopen način objavijo in dajo na voljo v javno dostopni podatkovni zbirki;

10. poziva platforme za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo, naj ocenijo tveganje svojih politik upravljanja vsebin za družbo, zlasti kako vplivajo na temeljne pravice, in naj dvakrat letno vodijo dialog z evropskim subjektom in ustreznimi nacionalnimi organi na podlagi predstavitve poročil o preglednosti;

11. priporoča, naj države članice zagotovijo neodvisne organe za reševanje sporov, ki bodo zadolženi za reševanje sporov v zvezi z moderiranjem vsebin; meni, da bi morala imeti poleg uporabnika, ki je naložil vsebino, ki je predmet spora, tudi tretja oseba, na primer varuh človekovih pravic, ki deluje v zakonitem interesu, možnost, da izpodbija odločitve v zvezi z moderiranjem vsebin, če želimo zavarovati anonimno objavljanje in splošne interese; potrjuje pravico uporabnikov do nadaljnjega pravnega varstva;

12. je prepričan, da akt o digitalnih storitvah platforme za gostovanje vsebin ne sme zavezovati k uporabi kakršne koli oblike popolnoma avtomatiziranih predhodnih kontrol vsebine, razen če je drugače določeno v veljavnem pravu Unije, in meni, da mehanizmi, ki jih prostovoljno uporabljajo platforme, ne smejo privedi do ukrepov predhodne kontrole, ki temeljijo na avtomatiziranih orodjih ali filtriranju vsebin pri nalaganju, in da jih mora revidirati evropski subjekt, da se zagotovi skladnost z aktom o digitalnih storitvah;

13. poudarja, da morajo platforme za gostovanje vsebin delovati pregledno, kar zadeva algoritemsko obdelavo in uporabljene podatke za učenje algoritmov;

Pravice v zvezi z urejanjem vsebine, podatki in spletnimi oglasi

14. meni, da je na uporabnika usmerjeno izpostavljanje vsebine na podlagi mnenj ali stališč, predstavljenih v njej, ena od najbolj škodljivih praks v digitalni družbi, zlasti v primerih, ko se ta vsebina izpostavlja na podlagi predhodne uporabnikove interakcije z drugo izpostavljeno vsebino in z namenom optimizacije uporabniških profilov za ciljno oglaševanje; je zaskrbljen, da ta praksa temelji na vsiljivem sledenju in podatkovnem rudarjenju; poziva Komisijo, naj analizira učinek te prakse in sprejme ustrezne zakonodajne ukrepe;

15. meni, da je treba uporabo ciljnega oglaševanja bolj strogo regulirati v korist manj vsiljivih oblik oglaševanja, ki ne zahtevajo obsežnega sledenja interakcij uporabnika z vsebino, in da bi moralo biti prikazovanje vedenjskega oglaševanja pogojeno s prostovoljno, posebno, informirano in nedvoumno privolitvijo posameznika;

16. je seznanjen z veljavnimi določbami, ki obravnavajo ciljno oglaševanje, v Splošni uredbi o varstvu podatkov in Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) ⁽¹¹⁾;

17. zato priporoča, naj se z aktom o digitalnih storitvah določijo jasne meje in uvedejo pravila o preglednosti, kar zadeva pogoje za zbiranje podatkov za namene ciljnega oglaševanja, pa tudi kar zadeva delovanje in odgovornost pri ciljnem oglaševanju, zlasti pri sledenju podatkov na spletnem mestu tretjih oseb; vztraja, da so potrebni novi ukrepi za vzpostavitev okvira za odnose med platformami in potrošniki, kar zadeva določbe o preglednosti v zvezi z oglaševanjem, digitalnimi dregljaji in prednostno obravnavo; poziva Komisijo, naj oceni možnosti za ureditev ciljnega oglaševanja, vključno z njegovo postopno odpravo, ki bi privedla do prepovedi;

⁽¹¹⁾ UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

torek, 20. oktober 2020

18. meni, da bi moral akt o digitalnih storitvah v skladu z načelom zmanjšanja količine podatkov in za preprečitev nepooblaščenega razkritja, kraje identitete in drugih oblik zlorabe osebnih podatkov zagotavljati pravico do anonimne uporabe digitalnih storitev, kadar je to tehnično mogoče; poziva Komisijo, naj od platform za gostovanje vsebin zahteva, da preverijo identiteto oglaševalcev, s katerimi imajo poslovne odnose, da se zagotovi odgovornost oglaševalcev, če se ugotovi, da so promovirane vsebine nezakonite; zato predlaga, da se v akt o digitalnih storitvah vključijo pravne določbe, ki bodo platformam preprečevale komercialno izkoriščanje podatkov tretjih oseb, če s temi osebami konkurirajo;

19. obžaluje, da se informacije platform za gostovanje vsebin in javnih organov razlikujejo, ter poziva k poenostavljeni izmenjavi potrebnih informacij; poudarja, da je treba javnim organom v skladu s sodno prakso o komunikacijskih metapodatkih omogočiti dostop do podatkov o uporabnikovih metapodatkih samo za namen preiskovanja osumljencev hudih kaznivih dejanj in s predhodno sodbo odobritvijo;

20. priporoča, naj se od ponudnikov s pomembno tržno močjo, ki ponujajo storitev enotne prijave, zahteva, da podpirajo tudi vsaj en odprt in decentraliziran sistem identificiranja, ki temelji na nelastniškem okviru; poziva Komisijo, naj predlaga skupne standarde Unije za nacionalne sisteme, ki jih zagotavljajo države članice, zlasti kar zadeva standarde varstva podatkov in čezmejne interoperabilnosti;

21. poziva Komisijo, naj oceni možnost opredelitve pravičnih pogodbenih pogojev za lažjo izmenjavo podatkov in večjo preglednost, da bi odpravili neravnovesja v tržni moči; zato predlaga, naj se preučijo možnosti za lažjo interoperabilnost, medsebojno povezljivost in prenosljivost podatkov; poudarja, da bi morali izmenjavo podatkov spremljati zadostni in ustrezni zaščitni ukrepi, vključno z učinkovito anonimizacijo osebnih podatkov;

22. priporoča, naj se v aktu za digitalne storitve od platform s pomembno tržno močjo zahteva, da zagotovijo vmesnik za aplikacijsko programiranje, prek katerega se lahko tretje platforme in njihovi uporabniki povezujejo z glavnimi funkcijami in uporabniki platforme, ki jih zagotavlja vmesnik za aplikacijsko programiranje, vključno s storitvami tretjih strani, ki so namenjene izboljšanju in prilagajanju uporabniške izkušnje, zlasti s storitvami, s katerimi se prilagajajo nastavitve zasebnosti in nastavitve za urejanje vsebin; predlaga, naj platforme javno dokumentirajo vse vmesnike za aplikacijsko programiranje, ki jih za namene interoperabilnosti in medsebojne povezljivosti storitev dajejo na voljo;

23. je po drugi strani prepričan, da platforme s pomembno tržno močjo, ki zagotavljajo vmesnik za aplikacijsko programiranje, ne smejo deliti, obdržati, novčiti ali uporabljati podatkov, ki jih prejmejo prek storitev tretjih oseb;

24. poudarja, da obveznosti glede interoperabilnosti in medsebojne povezljivosti ne smejo omejevati, ovirati ali zavlačevati zmožnosti platform za gostovanje vsebin, da bi odpravile varnostne težave, kakor tudi potreba po odpravi varnostnih težav ne sme privedi do neupravičene začasne prekinitve vmesnika za aplikacijsko programiranje, ki zagotavlja interoperabilnost in medsebojno povezljivost;

25. opozarja, da morajo biti določbe o interoperabilnosti in medsebojni povezljivosti skladne z vsemi predpisi o varstvu podatkov; v zvezi s tem predlaga, naj se z aktom o digitalnih storitvah od platform zahteva, da zagotovijo tehnično izvedljivost določb o prenosljivosti podatkov iz člena 20(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov;

26. poziva, naj platforme za gostovanje vsebin uporabnikom dajo dejansko možnost izbire, da privolijo ali ne privolijo v prikazovanje ciljnega oglaševanja na podlagi predhodne interakcije uporabnikov z vsebino na isti platformi za gostovanje vsebin ali na spletnih mestih tretjih oseb; poudarja, da mora biti ta izbira jasno in razumljivo predstavljena in da zavrnitev ne sme privedi do tega, da se onemogoči dostop do funkcionalnosti platforme; poudarja, da se privolitev v ciljno oglaševanje ne bi smela šteti za prostovoljno in veljavno, če je dostop do storitve pogojen z obdelavo podatkov; potrjuje, da v skladu z Direktivo 2002/58/ES ciljno oglaševanje dovoljeno le na podlagi privolitve, sicer je prepovedano; ugotavlja, da splošno in nediskriminacijsko zbiranje osebnih podatkov o vsaki uporabi digitalne naprave nesorazmerno posega v pravico do zasebnosti, saj spletne dejavnosti posameznika nudijo natančen vpogled v njegovo vedenje in s tem omogočajo manipulacijo; trdi, da imajo uporabniki pravico, da pri uporabi digitalnih naprav niso izpostavljeni vsiljivemu sledenju;

torek, 20. oktober 2020

27. poziva Komisijo, naj v tem smislu prav tako zagotovi, da bodo lahko potrošniki povezano napravo še vedno uporabljali za vse njene osnovne funkcije, tudi če prekličejo privolitev ali ne dajo privolitve za posredovanje neoperativnih podatkov proizvajalcem naprave ali tretjim osebam; ponovno poudarja potrebo po preglednosti v pogodbenih pogojih in pogojih v zvezi z možnostjo in obsegom izmenjave podatkov s tretjimi osebam;

28. nadalje poziva, naj se uporabnikom zagotovi ustrezna stopnja preglednosti in vpliva na merila, v skladu s katerimi se vsebina ureja in jim je vidna; potrjuje, da bi to morale vključevati tudi možnost zavrnitve kakršnega koli urejanja vsebine, razen po kronološkem vrstnem redu; poudarja, da bi morali vmesniki za aplikacijsko programiranje, ki jih zagotavljajo platforme, uporabnikom omogočati urejanje vsebine s programsko opremo ali storitvami po njihovi izbiri;

29. poudarja, da je pomembno, da se akt o digitalnih storitvah izkaže za pravno utemeljeno in učinkovito zaščito otrok v spletnem okolje, obenem pa ne nalaga obveznosti splošnega spremljanja ali filtriranja ter zagotavlja polno usklajenost in preprečuje podvajanje s Splošno uredbo o varstvu podatkov in Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah;

30. opozarja, da bi morali biti plačani oglasi ali plačana uvrstitev sponzoriranih vsebin jasno, jedrnato in razumljivo označeni; predlaga, naj platforme razkrijejo izvor plačanih oglasov in sponzoriranih vsebin; zato predlaga, naj platforme za gostovanje vsebin objavijo vse sponzorirane vsebine in oglase ter jih jasno prikažejo svojim uporabnikom v javno dostopnem arhivu oglasov, pri čemer naj označijo, kdo je plačal zanje in po potrebi v čigavem imenu; poudarja, da to vključuje neposredna in posredna plačila ali vsa druga nadomestila, ki jih prejmejo ponudniki storitev;

31. meni, da je smiselno razmisliti o nadaljnjih možnostih za zagotavljanje skladnosti s predpisi, ki veljajo v Uniji, če ustrezni podatki pokažejo občuten razkorak v zavajajočih praksah oglaševanja in izvrševanja med platformami s sedežem v Uniji in platformami iz tretjih držav; poudarja potrebo po enakih konkurenčnih pogojih za oglaševalce iz Unije in oglaševalce iz tretjih držav;

Določbe o pogojih uporabe, pametnih pogodbah in blokovnih verigah ter mednarodnem zasebnem pravu

32. opaža porast tako imenovanih pametnih pogodb, kot so tiste, ki temeljijo na tehnologijah razpršene evidence in nimajo jasnega pravnega okvira;

33. poziva Komisijo, naj oceni razvoj in uporabo tehnologije razpršene evidence, vključno z blokovno verigo in zlasti pametnimi pogodbami, poda smernice, da se zagotovi pravna varnost za podjetja in potrošnike, zlasti v zvezi z vprašanji zakonitosti, izvrševanja pametnih pogodb v čezmejnih primerih in po potrebi zahtev za overitev, ter pripravi predloge za ustrezni pravni okvir;

34. poudarja, da je treba zagotoviti sodni nadzor v zvezi s tem, ali so pogoji uporabe, ki jih posredniki postavljajo uporabnikom svojih storitev, pošteni in v skladu s standardi temeljnih pravic; meni, da pogoji uporabe, ki neupravičeno omejujejo temeljne pravice uporabnikov, kot sta pravica do zasebnosti in svoboda izražanja, ne bi smeli biti zavezujoči;

35. poziva Komisijo, naj preuči načine za zagotavljanje ustrezne uravnoteženosti in enakosti med strankami pametnih pogodb, pri čemer naj upošteva zasebne pomisleke šibkejših strank ali pomisleke javnosti, na primer v zvezi s kartelnimi sporazumi; poudarja, da je treba zagotoviti spoštovanje pravic upnikov v postopkih insolventnosti in prestrukturiranja; toplo priporoča, naj se v pametne pogodbe vključijo mehanizmi, s katerimi se lahko ustavi in razveljavi izvrševanje teh pogodb in s tem povezanih plačil;

36. poziva Komisijo, naj zlasti posodobi veljavne smernice v zvezi z Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov ⁽¹²⁾ ter pojasni, ali meni, da pametne pogodbe sodijo v izjemo iz točke (l) člena 3(3) navedene direktive, in če je tako, v katerih okoliščinah, ter pojasni vprašanje pravice do odstopa;

⁽¹²⁾ UL L 304, 22.11.2011, str. 64.

torek, 20. oktober 2020

37. poudarja, da je treba tehnologije blokovnih verig in zlasti pametne pogodbe uporabljati v skladu s protimonopolnimi pravili in zahtevami, vključno s tistimi, ki prepovedujejo kartelne sporazume ali usklajeno ravnanje;

38. meni, da standardni pogoji uporabe ne bi smeli preprečevati učinkovitega dostopa do sodišč Unije ali državljanov ali podjetij Unije postavljati v slabši položaj; poziva Komisijo, naj oceni, ali je varstvo pravic do dostopa do podatkov v okviru mednarodnega zasebnega prava negotovo in povzroča, da so državljani in podjetja Unije v slabšem položaju;

39. poudarja, kako pomembno je zagotoviti, da uporabo digitalnih storitev v Uniji v celoti ureja pravo Unije, ki je v pristojnosti sodišč Unije;

40. nadalje ugotavlja, da bi bilo treba zakonodajne rešitve za ta vprašanja najti na ravni Unije, če se delovanje na mednarodni ravni ne zdi izvedljivo ali če bi lahko trajalo predolgo, da bi obrodilo rezultate;

41. poudarja, da se od ponudnikov storitev ne sme zahtevati, da odstranijo informacije, ki so v njihovi državi izvora zakonite, ali da onemogočijo dostop do njih;

o

o o

42. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in priložena podrobna priporočila posreduje Komisiji in Svetu.

torek, 20. oktober 2020

PRILOGA K RESOLUCIJI:**PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA****A. NAČELA IN CILJI ZAHTEVANEGA PREDLOGA****KLJUČNA NAČELA IN CILJI PREDLOGA**

- Predlog vsebuje tako akte, ki bi jih bilo treba vključiti v akt o digitalnih storitvah, kot tiste, ki so povezani z aktom o digitalnih storitvah.
- Namen predloga je uvesti strožje določbe civilnega in gospodarskega prava za komercialne subjekte, ki delujejo na spletu na področju digitalnih storitev.
- Namen predloga je povečati in razjasniti pogodbene pravice uporabnikov v zvezi z moderiranjem in vzdrževanjem vsebin.
- Namen predloga je obravnavati nedopustne in nepošteno pogoje, ki se uporabljajo za digitalne storitve.
- Predlog obravnava vprašanje vidikov zbiranja podatkov, ki so v nasprotju s poštenimi pogodbenimi pravicami uporabnikov in varstvom podatkov ter pravili o zaupnosti na spletu.
- Predlog obravnava pomen pravičnega izvrševanja pravic uporabnikov v zvezi z interoperabilnostjo in prenosljivostjo.
- S predlogom se povečuje pomen pravil mednarodnega zasebnega prava, ki zagotavljajo pravno jasnost glede pogojev, o katerih se ni mogoče pogajati in ki jih uporabljajo spletne platforme, in zagotavljanja pravice dostopa do podatkov ter sodnega varstva.
- V predlogu se ne obravnavajo vidiki ureditve spletnih trgov, vendar bi jih bilo treba upoštevati v svežnju akta o digitalnih storitvah, ki ga bo predlagala Komisija.
- Predlog opozarja, da je treba oceniti potrebo po ustrezni ureditvi civilnopravnih in gospodarskopravnih vidikov tehnologije distribuirane knjige transakcij, vključno z blokvnimi verigami, obravnava pa predvsem potrebo po ureditvi civilnopravnih in gospodarskopravnih vidikov pametnih pogodb.

I. PREDLOGI, KI NAJ SE VKLJUČIJO V AKT O DIGITALNIH STORITVAH

Ključni elementi predlogov, ki naj se vključijo v akt o digitalnih storitvah, bi morali biti:

Uredba o pogodbenih pravicah glede upravljanja vsebin, ki bi vsebovala naslednje elemente:

- Uporabljati bi se morala za upravljanje vsebin, vključno z moderiranjem in vzdrževanjem vsebin, dostopnih v Uniji.
- Določati bi morala sorazmerna načela za moderiranje vsebin.
- Določati bi morala formalne in postopkovne standarde za mehanizem prijave in ukrepanja, ki bi bili sorazmerni s platformo ter naravo in učinkom škode, učinkoviti in sodobni.
- Določati bi morala neodvisen mehanizem za reševanje sporov v državah članicah, ki ne bi omejeval dostopa do pravnih sredstev.
- Določati bi morala sklop jasnih kazalnikov za opredelitev tržne moči platform za gostovanje vsebin, da bi lahko opredelili, ali se lahko platforme za gostovanje vsebin, ki nimajo pomembne tržne moči, izvzamejo iz nekaterih določb. Ti kazalniki bi lahko vključevali velikost mreže (število uporabnikov), njeno finančno moč, dostop do podatkov, stopnjo vertikalne integracije ali obstoj učinka vezave.

torek, 20. oktober 2020

- Določati bi morala pravila o odgovornosti platform za gostovanje vsebin za blago, ki se na njih prodaja ali oglašuje, pri tem pa upoštevati podporne dejavnosti za MSP, da se zmanjša njihovo breme, ko se prilagajajo tej odgovornosti.
- Pri uporabi ustreznih možnosti politike bi morala jasno razlikovati med nezakonitimi in škodljivimi vsebinami. Pri tem bi se moral vsak ukrep v aktu o digitalnih storitvah nanašati le na nezakonite vsebine, kot so opredeljene v pravu Unije in nacionalnem pravu.
- Temeljiti bi morala na ustaljenih načelih za določanje prava, ki se uporablja za izpolnjevanje upravnega prava, in bi morala zaradi vse večjega zbliževanja pravic uporabnikov jasno navajati, da ta načela veljajo za vse vidike, ki spadajo na področje njene uporabe.
- V celoti bi morala spoštovati Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in pravila Unije o varstvu potrošnikov ter zaščititi njihove varnosti, zasebnosti in osebnih podatkov, kot tudi temeljnih pravic.
- Morala bi omogočati dialog med platformami za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo in evropskim subjektom o obvladovanju tveganja pri upravljanju vsebin s pravno vsebino.

Komisija bi morala razmisliti o možnostih ustanovitve evropskega subjekta, katerega naloga bi bila skrbeti za spoštovanje določb predloga z naslednjimi ukrepi:

- redno spremljanje algoritmov, ki jih platforme za gostovanje vsebin uporabljajo za namene upravljanja vsebin;
- redno preverjanje, da platforme za gostovanje vsebin spoštujejo določbe uredbe na podlagi poročil o preglednosti, ki jih izdelajo te platforme, in javnih zbirk podatkov o odločitvah o odstranitvi vsebin, ki jih je treba vzpostaviti z aktom o digitalnih storitvah;
- sodelovanje s platformami za gostovanje vsebin za določitev najboljše prakse pri izpolnjevanju zahtev glede preglednosti in odgovornosti iz pogoje, pa tudi najboljše prakse pri moderiranju vsebin in izvajanju postopkov prijave in ukrepanja;
- sodelovanje in usklajevanje z nacionalnimi organi pri izvajanju akta o digitalnih storitvah;
- upravljanje namenskega sklada za pomoč državam članicam pri financiranju operativnih stroškov neodvisnih organov za reševanje sporov iz uredbe, ki bi ga se financirali iz glob, naloženih platformam za gostovanje vsebin zaradi neupoštevanja določb akta o digitalnih storitvah, ter prispevka platform za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo;
- naložitev glob za neupoštevanje akta o digitalnih storitvah. Globe bi se morale vplačati v poseben namenski sklad, ki bi državam članicam pomagal pri financiranju stroškov delovanja organov za reševanje sporov iz uredbe. Med primere neupoštevanja bi bilo treba vključiti:
 - neizvajanje določb uredbe;
 - onemogočanje preglednih, dostopnih, poštenih in nediskriminatornih pogojev;
 - onemogočanje dostopa evropskemu subjektu do algoritmov za upravljanje vsebin ob pregledu;
 - nepredložitev poročil o preglednosti evropskemu subjektu;
- objavljanje polletnih poročil o vseh svojih dejavnostih in poročanje institucijam Unije.

torek, 20. oktober 2020

Poročila o preglednosti v zvezi z upravljanjem vsebin bi morala biti pripravljena na ta način:

Akt o digitalnih storitvah bi moral vsebovati določbe, s katerimi bi od platform za gostovanje vsebin zahtevali, da za evropski subjekt redno objavljajo in pripravljajo poročila o preglednosti. Ta poročila bi morala biti celovita, upoštevati dosledno metodologijo in vsebovati predvsem:

- informacije o prijavah, ki jih obdela platforma za gostovanje vsebin, vključno s:
 - skupnim številom prejetih prijav po vrstah vsebine in sprejetih ukrepih;
 - številom prejetih prijav glede na kategorijo vložnikov, kot so fizične osebe, javni organi ali zasebna podjetja;
 - skupnim številom opravljenih zahtev za odstranitev in skupnim številom vsebin, predloženih pristojnim organom;
 - skupnim številom prejetih nasprotnih prijav ali pritožb ter informacijami o tem, kako so bili rešeni;
 - povprečnim časom, ki preteče med objavo, prijavo, nasprotno prijavo in ukrepom;
- informacije o številu zaposlenih moderatorjev vsebin, njihovo lokacijo, izobrazbo in znanjem jezikov ter vsemi algoritmi, ki se uporabljajo za sprejemanje odločitev,
- podatke o zahtevah po informacijah, ki jih vložijo javni organi, kot so organi, pristojni za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, vključno s številom v celoti izpolnjenih zahtev in zahtev, ki niso bile ali so bile le delno izpolnjene,
- informacije o izvrševanju pogojev in informacije o sodnih odločbah, s katerimi se odredi razveljavitev in/ali sprememba pogojev, ki jih država članica šteje za nezakonite.

Zaradi večje preglednosti za uporabnike bi morale platforme za gostovanje vsebin objaviti tudi svoje odločitve o odstranjevanju vsebin v javno dostopni podatkovni zbirki.

Neodvisni organi za reševanje sporov, ki bodo ustanovljeni z uredbo, bi morali izdajati poročila o številu predloženih primerov, vključno s številom primerov, ki so jih sprejeli v obravnavo.

II. PREDLOGI, KI SO POVEZANI Z AKTOM O DIGITALNIH STORITVAH**Ukrepi v zvezi z vzdrževanjem vsebine, podatki in spletnimi oglasi, ki kršijo poštene pogodbene pravice uporabnikov, bi morali vključevati:**

- Ukrepe za omejitev podatkov, ki jih zbirajo platforme za gostovanje vsebin na podlagi interakcije uporabnikov z vsebinami, ki se gostijo na teh platformah, da bi se oblikovali ciljno usmerjeni oglaševalski profili, zlasti z določitvijo strogih pogojev za uporabo ciljno usmerjenih osebnih oglasov in zahtevami po prostovoljni, izrecni, zavestni in nedvoumni predhodni privolitvi uporabnika. Privolitev v ciljno usmerjeno oglaševanje se ne šteje za prostovoljno in veljavno, če je dostop do storitve pogojen z obdelavo podatkov.
- Uporabnike platform za gostovanje vsebin je treba obvestiti, če so predmet ciljnega oglaševanja, jim omogočiti dostop do njihovega profila, ki ga oblikujejo platforme za gostovanje vsebin, in dati možnost, da profil spremenijo, da sami odločajo o sodelovanju in umaknejo privolitev v ciljno usmerjeno oglaševanje.
- Platforme za gostovanje vsebin bi morale dati na razpolago arhiv sponzoriranih vsebin in oglasov, ki so bili prikazani njihovim uporabnikom, vključno s podatki o:
 - tem, ali sta sponzorirana vsebina ali sponzorstvo trenutno aktivna ali neaktivna;
 - časovnem okviru, v katerem je bil oglas s sponzorirano vsebino aktiven;

torek, 20. oktober 2020

- imenu in kontaktnih podatkih sponzorja ali oglaševalca oziroma v čigavem imenu je bila sponzorirana vsebina ali oglas objavljen;
- skupnem številu oseb, ki jih je oglas dosegel;
- ciljni skupini uporabnikov.

Pot do pravičnega izvrševanja pravic uporabnikov v zvezi z interoperabilnostjo, medsebojno povezljivostjo in prenosljivostjo bi morala vključevati:

- oceno možnosti opredelitve pravičnih pogodbenih pogojev za lažjo izmenjavo podatkov, da bi odpravili neravnovesja v tržni moči, zlasti prek interoperabilnosti, medsebojne povezljivosti in prenosljivosti podatkov.
- zahtevo, da platforme s pomembno tržno močjo zagotovijo vmesnik za aplikacijsko programiranje, prek katerega se lahko tretje platforme in njihovi uporabniki povezujejo z glavnimi funkcijami in uporabniki platforme, ki jih zagotavlja vmesnik za aplikacijsko programiranje, kar vključuje tudi storitve tretjih strani, ki si prizadevajo izboljšati in prilagajati uporabniške izkušnje, zlasti s storitvami, s katerimi se prilagajajo nastavitve zasebnosti in nastavitve za vzdrževanje vsebin;
- določbe, da platforme s pomembno tržno močjo, ki zagotavljajo vmesnik za aplikacijsko programiranje, ne smejo deliti, obdržati, unovčiti ali uporabljati podatkov, ki jih prejmejo prek storitev tretjih strani;
- določbe, da obveznosti glede interoperabilnosti in medsebojne povezljivosti ne smejo omejevati, ovirati ali zavlačevati zmožnosti platform za gostovanje vsebin, da bi odpravile težave z varnostjo, kakor tudi potreba po odpravi težav z varnostjo ne sme privedi do neupravičenečasne prekinitve vmesnika za aplikacijsko programiranje, ki zagotavlja interoperabilnost in medsebojno povezljivost;
- določbe, po katerih morajo platforme v skladu z aktom o digitalnih storitvah skrbeti za tehnično izvedljivost določb o prenosljivosti podatkov iz člena 20(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov;
- določbe, po katerih morajo platforme za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo javno dokumentirati vse vmesnike za aplikacijsko programiranje, ki jih za namene interoperabilnosti in medsebojne povezljivosti dajejo na voljo.

Pot do ustrezne ureditve civilnopravnih in gospodarskopravnih vidikov tehnologije distribuirane knjige transakcij, vključno z blokvnimi verigami in zlasti pametnimi pogodbami, bi morala vključevati:

- ukrepe, ki zagotavljajo, da je vzpostavljen ustrezen zakonodajni okvir za razvoj in uporabo digitalnih storitev, vključno s tehnologijami distribuirane knjige transakcij, kot so blokovne verige in pametne pogodbe;
- ukrepe, s katerimi bi lahko v pametne pogodbe vključili mehanizme za zaustavitev in preokrenitev njihovega izvrševanja, da bi upoštevali predvsem posamezne pomisleke šibkejših strank oziroma javnosti, na primer v zvezi s kartelnimi dogovori, in spoštovali pravice upnikov v primeru insolventnosti in prestrukturiranja;
- ukrepe za zagotovitev ustreznega ravnovesja in enakosti med strankami pametnih pogodb, zlasti ob upoštevanju interesov malih poslovnih subjektov in MSP, za katere bi morala Komisija preučiti ustrezne možnosti;
- posodobitev obstoječih smernic za Direktivo 2011/83/EU, da se pojasni, ali pametne pogodbe spadajo med izjeme iz točke (i) člena 3(3) navedene direktive, in razjasnijo vprašanja v zvezi s čezmejnimi transakcijami, zahtevami glede notarskega zapisa in pravico do odstopa;

torek, 20. oktober 2020

Pot do pravičnih določb mednarodnega zasebnega prava, ki uporabnikom ne onemogočajo dostopa do pravnega varstva, bi morala:

- zagotavljati, da standardni pogoji ne vključujejo določb, ki urejajo zadeve mednarodnega zasebnega prava v škodo dostopa do pravnega varstva, zlasti z učinkovitim izvajanjem ustreznih obstoječih ukrepov;
- vključevati ukrepe, ki bi pojasnili pravila mednarodnega zasebnega prava glede dejavnosti platform v zvezi s podatki, tako da ne bi škodovale subjektom Unije;
- temeljiti na večstranskosti, o njej pa bi se bilo treba po možnosti dogovoriti v ustreznih mednarodnih forumih.

Samo če rešitve na podlagi večstranskosti ni nemogoče doseči v razumnem roku, se predlagajo ukrepi, ki se uporabljajo v Uniji in s katerimi se zagotovi, da je uporaba digitalnih storitev v Uniji v celoti urejena s pravom Unije in je v pristojnosti sodišč Unije.

B. BESEDILO ZAHTEVANEGA ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

Predlog

UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o pogodbenih pravicah v zvezi z upravljanjem vsebin

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ponudniki digitalnih storitev v odnosih z uporabniki pogosto uporabljajo pogoje, o katerih se ni mogoče pogajati in ki jih lahko ti ponudniki enostransko spreminjajo. Da bi določili minimalne standarde za te pogoje, zlasti postopkovne standarde za upravljanje vsebin, je treba ukrepati na zakonodajni ravni.
- (2) Sistemi civilnega prava, ki urejajo prakso platform za gostovanje vsebin pri moderiranju vsebin, temeljijo na nekaterih določbah za posamezni sektor na ravni Unije, pa tudi na zakonih, ki so jih države članice sprejele na nacionalni ravni, v obveznostih, ki jih določajo ti civilnopravni sistemi za platforme za gostovanje vsebin, in njihovih mehanizmih izvrševanja pa se kažejo znatne razlike.
- (3) Posledična razdrobljenost civilnopravnih sistemov, ki urejajo, kako platforme za gostovanje vsebin moderirajo vsebine, vzbuja pravno negotovost, zaradi katere bi lahko te platforme uvedle strožjo praks, kot je potrebno, da bi zmanjšale tveganja, ki jih prinaša uporaba njihove storitve, povzroča pa tudi razdrobljenost enotnega digitalnega trga, ki zavira rast in inovacije ter razvoj evropskih podjetij na digitalnem enotnem trgu.

torek, 20. oktober 2020

- (4) Zaradi škodljivih učinkov razdrobljenosti enotnega digitalnega trga in posledične pravne negotovosti za podjetja in potrošnike, mednarodnega značaja gostovanja vsebin, velike količine vsebin, ki jo je treba moderirati, in pomembne tržne moči nekaterih platform za gostovanje vsebin, ki niso v Uniji, je treba različna vprašanja, ki se porajajo v zvezi z gostovanjem vsebin, urediti s popolno harmonizacijo in zatorej z uredbo.
- (5) V zvezi z odnosi z uporabniki bi bilo treba s to uredbo določiti minimalne standarde poštenosti, preglednosti in odgovornosti pogojev, ki jih uporabljajo platforme za gostovanje vsebin. Pogoji bi morali biti jasni, dostopni, razumljivi in nedvoumni ter vključevati poštene, pregledne, zavezujoče in enotne standarde in postopke za moderiranje vsebin ter zagotavljati dostopna in neodvisna pravna sredstva in spoštovanje temeljnih pravic.
- (6) Na uporabnika usmerjeno izpostavljanje vsebine na podlagi v njej predstavljenih mnenj ali stališč je ena od najbolj škodljivih praks v digitalni družbi, zlasti če se vsebina izpostavlja na podlagi predhodne uporabniške interakcije z drugo izpostavljeno vsebino in zaradi optimizacije uporabniških profilov za ciljno oglaševanje.
- (7) Algoritmi, ki odločajo o razvrstitvi rezultatov iskanja, vplivajo na individualno in družbeno komunikacijo ter interakcijo, zlasti medijske vsebine lahko oblikujejo mnenje.
- (8) Da bodo lahko uporabniki med drugim uveljavljali svoje pravice, bi morali imeti določen vpogled in vpliv na vzdrževanje njim vidnih vsebin, tudi s tem, da bi lahko zavrnilo kakršno koli vzdrževanje teh vsebin razen po kronološkem vrstnem redu. Vzdrževanje vsebine se predvsem ne bi smelo izvajati, ne da bi uporabniki prostovoljno, izrecno, zavestno in nedvoumno predhodno privolili v to. Privolitev v ciljno usmerjeno oglaševanje ne bi smela šteti za prostovoljno in veljavno, če je dostop do storitve pogojen z obdelavo podatkov.
- (9) Splošno strinjanje uporabnika s pogoji, ki jih uporablja platforma za gostovanje vsebin, ali katerim koli drugim splošnim opisom pravil o upravljanju vsebin, ki ga določi platforma za gostovanje vsebin, ne bi smelo šteti kot zadostno soglasje za prikazovanje samodejno vzdrževane vsebine uporabniku.
- (10) Ta uredba platform za gostovanje vsebin ne zavezuje k uporabi kakršne koli oblike avtomatiziranega predhodnega pregleda vsebin, razen če je drugače določeno v veljavnem pravu Unije, in določa, da postopki za moderiranje vsebin, ki jih platforme prostovoljno uporabljajo, ne vodijo v ukrepe predhodnega pregleda z avtomatiziranimi orodji ali filtriranjem vsebin pri nalaganju.
- (11) Ta uredba bi morala vključevati tudi določbe proti diskriminatorni praksi moderiranja, ter izkoriščanja ali izključevanja vsebin za namene njihovega moderiranja, zlasti kadar se vsebina, ki jo ustvari uporabnik, odstrani na podlagi videza, etničnega porekla, spola, spolne usmerjenosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti, nosečnosti ali vzgoje otrok, jezika ali družbenega razreda.
- (12) Vse fizične ali pravne osebe, vključno z javnimi organi, ki se jim vsebina zagotavlja prek spletne strani ali aplikacije, bi morale imeti pravico podati prijavo v skladu s to uredbo.
- (13) Po prijavi bi morala platforma za gostovanje vsebine osebo, ki je vsebino naložila, seznaniti s prijavo, zlasti razlogom zanje, ter potrebnimi ukrepi, pa tudi z informacijami o postopku, vključno s pritožbo in napotitvijo k neodvisnim organom za reševanje sporov ter razpoložljivimi pravnimi mehanizmi v primeru lažne prijave. Te informacije se ne bi smele navajati, če javni organi platformo za gostovanje vsebin obvestijo, da preiskavo izvajajo organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. V tem primeru bi morali osebo, ki je vsebino naložila, s prijavo v skladu z veljavnimi pravili seznaniti pristojni organi.
- (14) Z odločitvijo o prijavi bi bilo treba seznaniti vse ustrezne strani. Informacije, ki bi jih prejele ustrezne strani, bi morale poleg končne odločitve vključevati vsaj razlog zanje in informacijo, ali je odločitev sprejel le človek, ter ustrezne informacije v zvezi s pregledom ali pravnimi sredstvi.

torek, 20. oktober 2020

- (15) Vsebina bi morala veljati za očitno nezakonito, če nezmotljivo in brez temeljite preučitve krši pravne določbe, ki urejajo zakonitost vsebin na internetu.
- (16) Zaradi neposredne narave gostovanja vsebin in njihovega pogosto časovno omejenega nalaganja je treba vzpostaviti neodvisne organe za reševanje sporov, ki bodo nudili hitro in učinkovito zunajsodno reševanje sporov. Ti organi bi morali biti pristojni za reševanje sporov glede zakonitosti vsebine, ki jo naloži uporabnik, ter pravilne uporabe pogojev. Vendar ta postopek uporabniku ne bi smel preprečiti, da dostopa do sodnega varstva in nadaljnjih pravnih sredstev.
- (17) Z ustanovitvijo neodvisnih organov za reševanje sporov bi lahko razbremenili sodišča, omogočili hitro reševanje sporov o odločitvah o upravljanju vsebin, kar pa ne posega v pravico do uporabe pravnih sredstev na sodišču. Ker bi z uvedbo neodvisnih organov za reševanje sporov pridobile zlasti platforme za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo, je primerno, da prispevajo k financiranju teh organov. Ta sredstva bi moral neodvisno upravljati evropski subjekt, ki bo državam članicam pomagal financirati tekoče stroške neodvisnih organov za reševanje sporov. Države članice bi morale poskrbeti, da bodo ti organi prejeli dovolj sredstev za kompetentno in neodvisno delo.
- (18) Uporabniki bi morali imeti pravico, da se po prijavi vsebine, ki so jo naložili, obrnejo na pošten in neodvisen organ za reševanje sporov kot alternativni mehanizem, in tako nasprotujejo odločitvi, ki jo je sprejela platforma za gostovanje vsebin. Prijavitelji bi morali imeti to pravico, če imajo pravni položaj v civilnem postopku v zvezi z obravnavano vsebino.
- (19) Za reševanje sporov bi moral biti pristojen neodvisni organ za reševanje sporov v državi članici, v kateri je bila naložena vsebina, ki je predmet spora. Fizične osebe bi morale imeti vedno tudi možnost, da pritožbe vložijo pri neodvisnem organu za reševanje sporov v državi članici, v kateri prebivajo.
- (20) Žvižgaštvo je v pomoč pri preprečevanju kršitev zakonodaje in odkrivanju groženj ali škode za splošni interes, ki bi sicer ostale neodkrite. Zaščita žvižgačev ima pomembno vlogo pri varstvu svobode izražanja, medijske svobode in pravice javnosti do dostopa do informacij, zato bi bilo treba za take kršitve te uredbe uporabljati Direktivo (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Navedeno direktivo bi bilo treba temu ustrezno spremeniti.
- (21) Ta uredba bi morala vključevati obveznost, da se o njenem izvajanju in reviziji poroča v razumnem roku. Zato bi morali neodvisni organi za reševanje sporov, ki jih države članice določijo v skladu s to uredbo, vlagati poročila o številu predloženih zadev, sprejetih odločitvah – po potrebi po anonimizaciji osebnih podatkov –, vključno s številom obravnavanih zadev, podatki o sistemskih težavah, trendi in navedbo platform, ki ne upoštevajo odločitev neodvisnih organov za reševanje sporov.
- (22) Ker cilja te uredbe, in sicer uvedbe regulativnega okvira za pogodbene pravice v zvezi s upravljanjem vsebin v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (23) Ukrepe na ravni Unije, določene v tej uredbi, bi znatno okrepili z evropskim subjektom, katerega naloga bi bila ustrezno spremljati in zagotavljati, da platforme za gostovanje vsebin izpolnjujejo določbe te uredbe. Komisija bi morala zato preučiti možnost, ali naj za preverjanje spoštovanja standardov, ki veljajo za upravljanje vsebin na podlagi poročil o preglednosti, in spremljanje algoritmov, ki jih platforme za gostovanje vsebin uporabljajo za njihovo upravljanje, imenuje obstoječo ali novo evropsko agencijo ali evropski organ ali usklajuje mrežo nacionalnih organov (v nadaljnjem besedilu: evropski subjekt).

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

torek, 20. oktober 2020

- (24) Da bi lahko tveganja, ki se pojavljajo pri izpostavljanju vsebin, ocenili, bi bilo treba med platformami za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo in evropskim subjektom ter ustreznimi nacionalnimi organi voditi polletne dialoge o vplivu politik upravljanja vsebin na temeljne pravice.
- (25) Ta uredba spoštuje vse temeljne pravice ter upošteva svoboščine in načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, kot so določene v Pogodbah, zlasti svobodo izražanja in obveščanja ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sojenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Namen

Namen te uredbe je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z določitvijo pravil, ki omogočajo poštene pogodbenne pravice v zvezi z upravljanjem vsebin in vzpostavitev neodvisnih mehanizmov za reševanje sporov glede upravljanja vsebin.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za platforme za gostovanje vsebin, ki gostijo in upravljajo vsebino, dostopno za javnost na spletnih mestih ali prek aplikacij v Uniji, ne glede na sedež ali registracijo ali glavni sedež platforme.
2. Ta uredba ne velja za platforme za gostovanje vsebin, ki
 - (a) so nekomercialne narave ali
 - (b) imajo manj kot [100 000] ⁽²⁾ uporabnikov.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „platforma za gostovanje vsebin“ pomeni storitev informacijske družbe v smislu točke (b) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, pri kateri je glavni ali eden od glavnih namenov omogočiti prijavljenim ali neprijavljenim uporabnikom, da naložijo vsebino za prikaz na javno dostopnem spletnem mestu ali v aplikaciji;
- (2) „platforma za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo“ pomeni platformo za gostovanje vsebin, ki ima vsaj dve od naslednjih značilnosti:
 - (a) zmogljivost za oblikovanje ali ohranitev baze uporabnikov zaradi učinkov omrežja, ki vežejo znaten delež njenih uporabnikov, ali dejstvo, da ji njen položaj na prodajnem trgu omogoča ekonomsko odvisnost;
 - (b) znatna velikost na trgu glede na število aktivnih uporabnikov ali skupni letni promet platforme;
 - (c) vključenost v poslovno ali omrežno okolje, ki ga nadzoruje posamezni koncern ali matično podjetje, kar omogoča prenos tržne moči na sosednji trg;
 - (d) ima vlogo nadzora nad celotno kategorijo vsebin ali informacij;

⁽²⁾ Komisija bi morala pri določanju števila uporabnikov upoštevati položaj malih in srednjih ter zagonskih podjetij.

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

torek, 20. oktober 2020

- (e) ima dostop do velikih količin kakovostnih osebnih podatkov, ki jih dajo uporabniki ali se o njih sklepa na podlagi spremljanja vedenja na spletu, pri čemer so ti podatki nepogrešljivi za opravljanje ali izboljšanje podobne storitve, morebitni tekmeci pa jih težko uporabljajo ali ponavljajo;
- (3) „vsebina“ pomeni vsak koncept, idejo, način izražanja ali informacije v kakršni koli obliki, kot so besedilo, slike, zvočni in video posnetki;
- (4) „nezakonita vsebina“ pomeni katero koli vsebino, ki ni v skladu s pravom Unije ali zakonodajo posamezne države članice, v kateri se vsebina gosti;
- (5) „upravljanje vsebin“ pomeni moderiranje in vzdrževanje vsebin na platformah za gostovanje vsebin;
- (6) „moderiranje vsebin“ pomeni prakso spremljanja in uporabe vnaprej določenega sklopa pravil in smernic za vsebine, ki jih ustvarijo, objavijo ali delijo uporabniki, s čimer se zagotovi, da vsebina izpolnjuje pravne in regulativne zahteve, smernice skupnosti in pogoje, ter vse posledične ukrepe, ki jih sprejme platforma, kot so odstranitev vsebine ali izbris ali začasna ukinitvev uporabniškega računa, najsi bo z avtomatiziranimi sredstvi ali s človeškimi izvajalci;
- (7) „vzdrževanje vsebin“ pomeni prakso izbire, izboljšave, prednostne obravnave in priporočanja vsebin na podlagi uporabniških profilov posameznih uporabnikov za namene prikaza vsebin na spletnem mestu ali v aplikaciji;
- (8) „pogoji“ pomeni vse pogoje ali specifikacije, ne glede na njihovo ime ali obliko, ki urejajo pogodbeno razmerje med platformo za gostovanje vsebin in njenimi uporabniki, ki jih enostransko določi platforma za gostovanje vsebin;
- (9) „uporabnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja storitve platforme za gostovanje vsebin ali posega v vsebino, ki gostuje na taki platformi;
- (10) „oseba, ki vsebino naloži“, pomeni fizično ali pravno osebo, ki doda vsebino na platformo za gostovanje vsebin, ne glede na vidnost vsebine za druge uporabnike;
- (11) „prijava“ pomeni uradno obvestilo o neskladnosti vsebine s pravnimi in regulativnimi zahtevami, smernicami skupnosti in pogoji.

Člen 4

Načela upravljanja vsebin

1. Upravljanje vsebin mora potekati na pošten, zakonit in pregleden način. Praksa upravljanja vsebin mora biti primerna, sorazmerna glede na vrsto in obseg vsebine, ustrezna in omejena na to, kar je potrebno za namene, za katere se vsebina upravlja. Platforme za gostovanje vsebin so odgovorne za to, da je njihova praksa upravljanja vsebin poštena, pregledna in sorazmerna.
2. Platforme za upravljanje vsebin ne smejo uporabljati prakse moderiranja vsebin, ki so diskriminatorne do uporabnikov, jih izkoriščajo ali izključujejo, kot je odstranitev vsebin, ki jih je ustvaril uporabnik, zaradi videza, etničnega porekla, spola, spolne usmerjenosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti, nosečnosti ali vzgoje otrok, jezika ali družbenega razreda.
3. Platforme za gostovanje vsebin uporabnikom zagotavljajo zadostne informacije o njihovih profilih v zvezi z vzdrževanjem vsebine in o posameznih merilih, v skladu s katerimi platforme za gostovanje vsebin vzdržujejo vsebine za uporabnike, vključno z informacijo, ali se uporabljajo algoritmi in s kakšnim namenom.
4. Platforme za gostovanje vsebin uporabnikom zagotovijo ustrezno stopnjo vpliva na vzdrževanje vsebin, ki so jim vidne, tudi z možnostjo zavrnitve kakršnega koli vzdrževanja vsebine. Vzdrževanje vsebine se predvsem ne sme izvajati, ne da bi uporabniki prostovoljno, izrecno, zavestno in nedvoumno predhodno privolili v to.

torek, 20. oktober 2020

Člen 5

Strukturiran dialog o tveganju pri upravljanju vsebin

Platforme za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo v okviru strukturiranega dialoga z evropskim subjektom skupaj z ustreznimi nacionalnimi organi predložijo evropskemu subjektu polletna poročila o učinku na temeljne pravice in svojem upravljanju tveganja pri ravnanju z vsebinami ter o tem, kako blažijo ta tveganja.

Člen 6

Obveznost preglednosti

1. Ponudniki digitalnih storitev sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo razkritje financiranja vseh interesnih skupin, s katerimi so povezani uporabniki digitalnih storitev, ter podrobnosti o odnosu med temi interesnimi skupinami in uporabniki. S tem razkritjem se omogoči opredelitev pravno odgovorne osebe.
2. Ponudniki komercialnih digitalnih storitev s sedežem zunaj Unije imenujejo pravnega zastopnika za interese uporabnikov v Uniji in objavijo kontaktne podatke o tem zastopniku v vidni in dostopni obliki na svoji spletni platformi.

Člen 7

Upravičenost do podaje prijave

1. Prijavo v skladu s to uredbo lahko poda vsaka fizična ali pravna oseba ali javni organ, ki se mu vsebina zagotavlja prek spletne strani, aplikacije ali druge vrste programske opreme.
2. Države članice določijo kazni za osebe, ki za namene svoje trgovske, poslovne, obrtniške ali poklicne dejavnosti dosledno in večkrat vložijo neupravičeno prijavo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 8

Postopki prijave

Platforme za gostovanje vsebin v pogoje vključijo jasne, dostopne, razumljive in nedvoumne informacije o postopkih prijave, zlasti o:

- (a) najdaljšem obdobju, v katerem je treba osebo, ki je vsebino naložila, obvestiti o poteku postopka prijave;
- (b) obdobju, v katerem lahko oseba, ki je vsebino naložila, začne pritožbeni postopek;
- (c) roku, v katerem mora platforma za gostovanje vsebin čim prej obravnavati prijavo in sprejeti odločitev;
- (d) roku, v katerem mora platforma za gostovanje vsebin vse strani seznaniti s končno odločitvijo, ki vključuje utemeljitev sprejetega ukrepa.

Člen 9

Vsebina prijave

1. Prijava vsebuje vsaj naslednje informacije:
 - (a) povezavo na obravnavano vsebino in po potrebi, kot na primer pri video vsebinah, časovni žig;
 - (b) razlog za prijavo;
 - (c) dokaze, ki podpirajo navedbe iz prijave;
 - (d) izjavo prijavitelja, da ravna v dobri veri ter

torek, 20. oktober 2020

(e) v primeru kršitve osebnostnih pravic ali pravic intelektualne lastnine, istovetnost prijavitelja.

2. V primeru kršitev iz točke (e) odstavka 1 je prijavitelj oseba, na katero se nanaša kršitev osebnostnih pravic ali imetnik pravic intelektualne lastnine, ki so bile kršene, ali oseba, ki deluje v imenu te osebe.

Člen 10

Informacije za osebo, ki je vsebino naložila

1. Oseba, ki je vsebino naložila, prejme po prijavi in pred sprejetjem kakršne koli odločitve o vsebini naslednje informacije:

(a) razlog za prijavo in ukrepe, ki bi jih platforma za gostovanje vsebin lahko sprejela;

(b) zadostne informacije o postopku, ki ga lahko uporabi;

(c) informacije o pravici do odgovora iz odstavka 3 ter

(d) informacije o razpoložljivih pravnih mehanizmih z zvezi z lažnimi prijavami.

2. Informacij iz odstavka 1 ni treba navesti, če javni organi platformo za gostovanje vsebin seznani, da preiskavo izvajajo organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj.

3. Oseba, ki vsebino naloži, ima pravico odgovoriti platformi za gostovanje vsebin v obliki nasprotne prijave. Platforma za gostovanje vsebin ta odgovor upošteva pri odločitvi o ukrepih, ki jih namerava sprejeti.

Člen 11

Odločitve o prijavah

1. Platforme za gostovanje vsebin zagotovijo, da kvalificirano osebje sprejme odločitve o prijavah brez nepotrebnega odlašanja po opravljenih potrebnih preiskavah.

2. Platforme za gostovanje vsebin po prijavi nemudoma sprejmejo odločitev, ali bodo vsebine, ki so predmet takšne prijave, izbrisali, odstranili ali onemogočili dostop do njih, če ne izpolnjujejo pravnih in regulativnih zahtev. Brez poseganja v člen 14(2) mnenje platforme za gostovanje vsebin, da neka vsebina ne izpolnjuje pravnih zahtev, v nobenem primeru ne pomeni, da se samodejno odstrani ali umakne vsebina drugega uporabnika ali onemogoči dostop do te vsebine.

Člen 12

Informacije o odločitvah

Potem ko platforma za gostovanje vsebin sprejme odločitev, vse strani, ki so udeležene v postopku prijave, seznani s končno odločitvijo ter na jasn in preprost način navede naslednje informacije:

(a) razloge za sprejeto odločitev;

(b) ali je odločitev sprejel samo človek ali jo podpira algoritem;

(c) informacije o možnosti pregleda iz člena 13 ali pravnih sredstvih za obe strani.

Člen 13

Pregled odločitev

1. Platforme za gostovanje vsebin lahko zagotovijo mehanizem, prek katerega lahko uporabniki prosijo za pregled odločitve, ki jo je platforma sprejela.

2. Mehanizem pregleda iz odstavka 1 morajo zagotoviti platforme za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo.

3. V vseh primerih končno odločitev o pregledu sprejme človek.

torek, 20. oktober 2020

Člen 14

Odstranitev vsebine

1. Brez poseganja v sodne ali upravne odločbe v zvezi z vsebino na spletu, ostane vsebina, ki je bila predmet prijave, vidna, dokler se ne oceni njena zakonitost.
2. Platforme za gostovanje vsebin hitro onemogočijo dostopnost vsebin ali odstranijo tiste, ki so nedvoumno nezakonite.

Člen 15

Neodvisno reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo neodvisne organe za reševanje sporov, ki skrbijo za hitre in učinkovite zunajsodne poravnave v primeru pritožbe na odločitve o moderiranju vsebin.
2. Neodvisne organe za reševanje sporov sestavljajo neodvisni pravni strokovnjaki, ki so pooblaščen za odločanje v sporih med platformami za gostovanje vsebin in uporabniki glede skladnosti zadevne vsebine s pravnimi in regulativnimi zahtevami, smernicami skupnosti ter pogoji.
3. Napotitev na neodvisni organ za reševanje sporov glede spora v zvezi z moderiranjem vsebine ne izključuje možnosti, da se lahko uporabnik kasneje pritoži na sodišču, razen če je bil spor sporazumno rešen.
4. Platforme za gostovanje vsebin s pomembno tržno močjo finančno prispevajo k operativnim stroškom neodvisnih organov za reševanje sporov, in sicer prek namenskega sklada, ki ga upravlja evropski subjekt, s čimer državam članicam pomagajo financirati te organe. Države članice zagotovijo, da imajo neodvisni organi za reševanje sporov dovolj sredstev za kompetentno in neodvisno delo.

Člen 16

Postopkovna pravila za neodvisno reševanje sporov

1. Oseba, ki je vsebino naložila, in tretja oseba, na primer varuh človekovih pravic, ki deluje v zakonitem interesu, imata pravico, da zadevo v zvezi z moderiranjem vsebine predloži pristojnemu neodvisnemu organu za reševanje sporov, če je platforma za gostovanje vsebin odločila, da bo izbrisala ali umaknila vsebino ali onemogočila dostop do nje ali kako drugače ukrepala na način, ki je v nasprotju z ukrepi, ki bi jim oseba, ki je vsebino naložila, po svojih navedbah dala prednost, ali ki krši temeljne pravice.
2. Če platforma za gostovanje vsebine odloči, da ne bo odstranila vsebine, ki je predmet prijave, lahko prijavitelj zadevo predloži pristojnemu neodvisnemu organu za reševanje sporov, pod pogojem, da ima pravni položaj v civilnem postopku v zvezi z obravnavano vsebino.
3. Za reševanje sporov je pristojen neodvisni organ za reševanje sporov v državi članici, v kateri je bila naložena vsebina, ki je predmet spora. Fizične osebe imajo vedno tudi možnost, da pritožbe vložijo pri neodvisnem organu za spore v državi članici, v kateri prebivajo.
4. Če ima prijavitelj pravico, da v skladu z odstavkom 2 zadevo v zvezi z moderiranjem vsebine predloži neodvisnemu organu za reševanje sporov, jo lahko predloži neodvisnemu organu za reševanje sporov v državi članici, v kateri ima običajno prebivališče sam ali oseba, ki je vsebino naložila, če je ta oseba storitev uporabljala v nekomercialne namene.
5. Če se primer moderiranja vsebine nanaša na isto vprašanje, ki je predmet napotitve na drug neodvisni organ za reševanje sporov, lahko neodvisni organ za reševanje postopek v zvezi z zadevo prekine. Če je vprašanje moderiranja vsebine predmet priporočil neodvisnega organa za reševanje sporov, lahko neodvisni organ za reševanje sporov zavrne obravnavo zadeve.

torek, 20. oktober 2020

6. Države članice določijo vsa druga potrebna pravila in postopke za neodvisne organe za reševanje sporov v njihovi pristojnosti.

Člen 17

Osební podatki

Vsaka obdelava osebnih podatkov v skladu s to uredbo se izvaja v skladu z Uredbo (ES) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ ter Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.

Člen 18

Prijavljanje kršitev in zaštita prijaviteljev

Za prijavo kršitev te uredbe in prijavitelje takšnih kršitev se uporablja Direktiva (EU) 2019/1937.

Člen 19

Spremembe Direktive (EU) 2019/1937

Direktiva (EU) 2019/1937 se spremeni:

(1) v točki (a) člena 2(1) se doda naslednja točka:

„(xi) upravljanje spletnih vsebin;“;

(2) v delu I Priloge se doda naslednja točka:

„K. Točka (a)(xi) člena 2(1) – upravljanje spletnih vsebin.

Uredba [XXX] Evropskega parlamenta in Sveta o pogodbenih pravicah v zvezi z upravljanjem vsebin.“.

Člen 20

Poročilo, ocena in pregled

1. Države članice predložijo Komisiji vse ustrezne informacije o izvajanju in uporabi te uredbe. Komisija na podlagi prejetih informacij in po javnem posvetovanju do ... [tri leta po začetku veljavnosti te uredbe] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju in uporabi te direktive in obravnava potrebo po dodatnih ukrepih, po potrebi vključno s spremembami te uredbe.

2. Države članice brez poseganja v obveznosti poročanja, določene v drugih pravnih aktih Unije, Komisiji vsako leto predložijo naslednje statistične podatke:

(a) število sporov, napotenih na neodvisni organ za reševanje sporov in vrste vsebine, ki so bile predmet sporov;

(b) število zadev, ki so jih rešili neodvisni organi za reševanje sporov, razvrščene glede na izid.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

torek, 20. oktober 2020

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od XX.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
